

Usnesení Městského soudu v Praze ze dne 06.03.2006, sp. zn. 14 Co 90/2006, ECLI:CZ:MSPH:2006:14.CO.90.2006.1

Číslo: 26/2007

Právní věta: Proti usnesení, jímž soudní exekutor dle § 71 ex. ř. a § 338l odst. 4 o. s. ř. zprostil funkce správce podniku a ustanovil jiného správce, je odvolání přípustné.

Soud: Městský soud v Praze

Datum rozhodnutí: 06.03.2006

Spisová značka: 14 Co 90/2006

Číslo rozhodnutí: 26

Číslo sešitu: 3

Typ rozhodnutí: Usnesení

Hesla: Exekuce, Odvolání

Předpisy: § 338l odst. 4 předpisu č. 99/1963Sb.
§ 71 předpisu č. 120/2001Sb.

Druh: Rozhodnutí ve věcech občanskoprávních, obchodních a správních

Sbírkový text rozhodnutí:

Usnesením ze dne 28. 4. 2005 zprostil soudní exekutor JUDr. J. P. funkce správce podniku M. E. (výrok I) a ustanovil novým správcem podniku Ing. P. J. (výrok II). Toto rozhodnutí odůvodnil soudní exekutor ustanovením § 338l odst. 4 o. s. ř. s ohledem na zvýšení efektivity exekučního řízení. Napadené usnesení obsahuje poučení, že proti němu dle § 202 odst. 1 písm. a) o. s. ř. není odvolání přípustné. Uvedené usnesení bylo povinnému doručeno 3. 5. 2005 a dne 2. 8. 2005 jím bylo podáno odvolání. V něm předně dovozuje, že usnesení dle § 338l odst. 4 o. s. ř. není usnesením upravujícím vedení řízení a odvolání je přípustné. Dále uvedl, že napadené usnesení je nepřezkoumatelné pro nedostatek odůvodnění a že použitý důvod zproštění funkce správce podniku („zvýšení efektivity exekučního řízení“) nesplňuje zákonné podmínky. Navrhl, aby odvolací soud napadené usnesení zrušil a vrátil k dalšímu řízení.

Soudní exekutor a oprávněný požadovali odmítnutí odvolání, neboť směřuje proti usnesení, proti kterému není odvolání přípustné.

Městský soud v Praze se nejprve zabýval tím, zda proti usnesení, jímž soudní exekutor zprostil funkce správce podniku a ustanovil nového správce, je odvolání přípustné.

Podle § 47 odst. 1 ex. ř. exekutor poté, co mu bylo doručeno usnesení o nařízení exekuce, posoudí, jakým způsobem bude exekuce provedena, a vydá exekuční příkaz ohledně majetku, který má být exekucí postižen. Exekučním příkazem se rozumí příkaz k provedení exekuce některým ze způsobů

uvedených v tomto zákoně.

Podle § 59 odst. 1 ex. ř. exekuci ukládající zaplacení peněžité částky lze provést a) srážkami ze mzdy a jiných příjmů, b) příkázáním pohledávky, c) prodejem movitých věcí a nemovitostí, d) prodejem podniku.

Podle § 47 odst. 3 ex. ř. proti exekučnímu příkazu není přípustný opravný prostředek.

Podle § 47 odst. 4 ex. ř. majetek, který je postižen exekučním příkazem, nesmí povinný převést na jiného, zatížit ho nebo s ním jinak nakládat. Právní úkon, kterým povinný porušil tuto povinnost, je neplatný.

Podle § 70 odst. 3, věta první, ex. ř. exekutor ustanoví v exekučním příkazu správce podniku, tedy osobu správce.

Podle § 71 ex. ř., nestanoví-li tento zákon jinak, použijí se na provádění exekuce prodejem podniku přiměřeně ustanovení občanského soudního řádu upravující výkon rozhodnutí prodejem podniku.

Podle § 338l odst. 4 o. s. ř., neplní-li správce řádně své povinnosti nebo z jiných vážných důvodů, může soud na návrh některého z účastníků nebo správce anebo i bez návrhu zprostit správce funkce. Zprostit-li soud správce funkce, ustanoví současně jiného správce. Správce, který byl funkce zproštěn, je povinen řádně předat funkci novému správci a poskytnout mu všechny potřebné informace a doklady.

Proti usnesení, jímž soud zprostil funkce správce podniku a ustanovil jiného správce, je odvolání přípustné (blíže JUDr. Vladimír Kurka, JUDr. Ljubomír Drápal: Výkon rozhodnutí v soudním řízení, vydalo Linde Praha, a. s., 2004, str. 596).

Exekuční příkaz prodejem podniku je tedy nástrojem provedení exekuce k vymožení peněžitých plnění, jehož účelem je zpeněžení majetku povinného a uspokojení vymahatelné pohledávky oprávněného. Ustanovení § 47 odst. 3 ex. ř. vyjadřuje zásadu, že povinný není oprávněn zasahovat do rozhodnutí soudního exekutora o tom, jakým způsobem bude exekuce provedena, zda srážkami ze mzdy a jiných příjmů, příkázáním pohledávky, prodejem movitých věcí a nemovitostí nebo prodejem podniku. Ovšem ohledně určení osoby správce podniku přísluší účastníkům řízení, tedy i povinnému, hodnotit tuto osobu, její nezáujatost či odbornou způsobilost. Za tímto účelem může i povinný navrhnout vyloučení správce podniku (§ 338j o. s. ř.), může upozorňovat soud na nedostatky v činnosti správce podniku (§ 338l odst. 1 o. s. ř.) či může, jak výslovně uvádí ustanovení § 338l odst. 4 o. s. ř., podat dokonce návrh na zproštění funkce správce podniku. Zřetelným vyjádřením oprávnění účastníků řízení, tedy i povinného, zasahovat do výběru osoby správce podniku je skutečnost, že v rámci výkonu rozhodnutí je přípustné odvolání proti rozhodnutí soudu dle § 338l odst. 4 o. s. ř.

Přestože není proti exekučnímu příkazu odvolání přípustné, nebylo by logické nepřipustit odvolání proti té části exekučního příkazu, kde se rozhoduje o správci podniku, stejně jako je tomu při výkonu rozhodnutí, když nepřipustnost odvolání proti exekučnímu příkazu je dle ustanovení § 47 odst. 3 ex. ř. upravena v ustanoveních týkajících se volby způsobu provedení exekuce a odděleně je upraveno určení správce podniku. Systematickým a logickým výkladem pak je nutno dospět k závěru, že nepřipustnost odvolání se vztahuje toliko na rozhodnutí o způsobu provedení exekuce, nikoliv na volbu správce podniku. Je tedy nutno rozlišit za použití ustanovení § 71 ex. ř. v exekučním příkazu rozhodnutí o určení způsobu provedení exekuce dle § 59 odst. 1 ex. ř. a rozhodnutí o určení osoby správce podniku dle § 70 odst. 3 ex. ř.

Na základě shora uvedeného dospěl odvolací soud k závěru, že proti usnesení, jímž soudní exekutor dle § 71 ex. ř. a § 338l odst. 4 o. s. ř. zprostil funkce správce podniku a ustanovil jiného správce, je

odvolání přípustné. M ě s t s k ý s o u d v P r a z e z r u š i l u s n e s e n í s o u d n í h o e x e k u t o r a a v ě c m u v r á t i l k d a l š í m u ř í z e n í.

Z odůvodnění:

Jelikož napadené usnesení obsahuje nesprávné poučení o tom, že odvolání není přípustné (§ 204 odst. 2 o. s. ř.), bylo odvolání povinného podáno včas, tedy ve lhůtě tří měsíců od doručení.

Odvolací soud pak přezkoumal napadené usnesení i řízení, které jeho vydání předcházelo, dle § 212 a § 212a o. s. ř. a, aniž ve věci nařizoval jednání (§ 214 odst. 2 písm. d/ o. s. ř.), dospěl k závěru, že rozhodnutí je nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů (§ 219a odst. 1 písm. b/ o. s. ř.).

Podle § 338l odst. 4 o. s. ř., neplní-li správce řádně své povinnosti nebo z jiných vážných důvodů, může soud na návrh některého z účastníků nebo správce, anebo i bez návrhu zprostit správce funkce. Zproští-li soud správce funkce, ustanoví současně jiného správce. Správce, který byl funkce zproštěn, je povinen řádně předat funkci novému správci a poskytnout mu všechny potřebné informace a doklady.

Uvedené zákonné ustanovení obsahuje vymezení důvodů zproštění správce podniku jeho funkce, resp. hodnocení závažnosti těchto důvodů. Proto i rozhodnutí soudního exekutora musí obsahovat rozhodné skutečnosti, ze kterých by bylo možno usuzovat na splnění zákonných podmínek dle § 338l odst. 4 o. s. ř. Za takové vymezení nelze považovat pouhý závěr, že ke zproštění funkce došlo s ohledem na zvýšení efektivity exekučního řízení.

Na základě shora uvedeného postupoval odvolací soud dle § 219a odst. 1 písm. b) o. s. ř., zrušil napadené usnesení a dle § 221 odst. 1 písm. a) o. s. ř. věc vrátil soudnímu exekutorovi k dalšímu řízení.

Při věcném posouzení napadeného usnesení přihlédl odvolací soud i ke skutečnosti, že dosud nepravomocným usnesením Obvodního soudu pro Prahu 1 ze dne 6. 1. 2006 ve spojení s opravným usnesením ze dne 2. 2. 2006 byl JUDr. J. P. zproštěn provedení této exekuce. Je tedy zřejmé, že je vedeno řízení o osobě soudního exekutora, který pak znovu v mezích svých zákonných zmocnění rozhodne o osobě správce podniku ve smyslu § 338l odst. 4 o. s. ř.